

מוחמד בסיוני, מיזפה הכוח המצרי בישראל, מספר על מישפחתו בקאהיר, על אשתו שנולדה בסוריה, על חוויותיו במילחמת יום הכיפורים, על נסיונו בישראל ועל הדרך לחמס את השלום הקר ולהחזיר את השגריר

„במלחמת 1973 הייתי ניספח צבאי בסוריה, והייתי בחזית רמת הגולן. הייתי גם בטהראן, בזמן המהפכה”

„אני בא ממישפחה דתית. לא פנאטית, כמוכן. אבי היה באשה, שהוא תואר של מעמד, והוא היה שופט”

ראינה ענת סרגוסטי

„על נסיעתו של סאדאת לירושלים שמעתי בבעם הראשונה בדדו כשביליתי חופשה”

„אני מקיים את כל מיצוות הדת, מחפלת חמש פעמים ביום במיסגד קטן שיש לנו בשגרירות”

„אני לא מדבר עברית. לצערי לא היה לי זמן ללמוד. אשתי, לעומת זאת, מדברת כמעט באופן חופשי”

„גואאה, אשתי, נולדה בחלב שבסוריה, והיא מכירה כמה מישפחות יהודיות שגרו בעיר הזאת”

„אני דתי אך -

אינני קנאי!”

גם בהמשך, אם ניסיתי לשאול שאלות שסטו מן החומר הכתוב, חזר בסיוני שוב על הניסוחים הרישמיים, בלא לזוז ימינה או שמאלה. הראיון נערך באנגלית, ובמהלכו ישב בחדר גם אחד מעוזריו, הדובר עברית רהוטה, שעזר לו לתרגם מונחים שונים מערבית לאנגלית או לעברית. מיזפה הכוח הוא האישיות המצרית הבכירה ביותר בארץ, מאז החזירה קאהיר את סעד מורתדא, השגריר, למצריים. מורדתא הרווק היה חביבתיקשורת, ורכי

בלב, הסביר בסיוני. על קיר אחר בחדר יש תבליט מבריק של מיבנה כיפת-הסלע. בסיוני התכוון לראיון מראש. מייד בתחילה הוא הניח לפניו על השולחן צורה ניידת, עליהם היו כתובות כל התשובות לשאלות האפשריות. כל התשובות נגעו לעניינים מדיניים, בנושאי הקשרים בין מצריים וישראל ובנושאים חמים, כמו טאבה והגל האיסלאמי הקנאי במצריים. הוא ביקש לשמוע את כל השאלות מראש. לפני שיתחיל לענות עליהן, ובכך כמעט הכתיב את השאלות עוד בתחילת הראיון.

נטל את המיקסטרון מידי של מיזפה הכוח, ותלה אותו על קולב בחדר. בסיוני ישב מאחורי שולחן מישרדי רחב. מאחוריו, על הקיר, תלויה תמונה של הנשיא מובארק, ולידו ניצב הדגל המצרי על כן מעץ, העומד על הריצפה. על הקיר שמולו, משני צידי הדלת, תלויות במיסגרת שתי מפות טופוגרפיות, האחת של ארץ-ישראל, כולל מידבר סיני, ללא סימון גבולות בינלאומיים, והשנייה מפה של צפון הארץ ודרם-לבנון, כולל איזור ביירות. אין בחדר מפה של מצריים. המפה נמצאת אצלי

הראיון עם מוחמד בסיוני, שתוארו הרישמי הוא מיזפה הכוח המצרי ב"ישראל", נערך בשני חלקים. החלק הראשון, הרישמי, נערך במישרדו שבשגרירות מצריים ברחוב בזל בתל-אביב. מיזפה הכוח, הממלא למעשה את כל תפקידיו של שגריר, היה לבוש בחליפה בצבע תכלת ובעניבה כהה. באחד השלבים של הראיון רצה להוריד מעליו את המיקסטרון. הוא שלח יד זריזה לכפתור אדום שמאחורי שולחן הכתיבה שלו ולחץ עליו. מייד נפתחה הדלת ובחדר התייצב אחד מעובדי השגרירות,